A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (második tanács)

2010. május 11.*

A T-121/08. sz. ügyben,

a **PC-Ware Information Technologies BV** (székhelye: Amszterdam [Hollandia], képviselik: L. Devillé és B. Maerevoet ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Bizottság** (képviseli: E. Manhaeve meghatalmazotti minőségben, segítője: P. Wytinck ügyvéd)

alperes ellen

* Az eljárás nyelve: holland.

elsődlegesen a Bizottság által 2008. január 11-én hozott, a felperes részéről a DIGIT/R2/PO/2007/022 közbeszerzési eljárásban benyújtott ajánlat elutasításáról szóló határozat megsemmisítése iránt benyújtott kérelme tárgyában, másodlagosan pedig a felperes által a Bizottság magatartása miatt állítólagosan elszenvedett kár megtérítése iránti kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács),

tagjai: I. Pelikánová elnök, K. Jürimäe (előadó) és S. Soldevila Fragoso bírák,

hivatalvezető: J. Plingers tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2009. július 7-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

Jogi háttér

A – *Közösségi szabályozás*

1 Az Európai Bizottság árubeszerzésre irányuló közbeszerzési szerződéseinek odaítélésére az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet (HL L 248., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 4. kötet, 74. o.; a továbbiakban: költségvetési rendelet) első része V. címének rendelkezései, valamint a költségvetési rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2002. december 23-i 2342/2002/EK, Euratom bizottsági rendelet (HL L 357., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 4. kötet, 145. o.; a továbbiakban: végrehajtási rendelet) első része V. címének rendelkezései vonatkoznak, a tényállás idején hatályos változatukban.

2 A költségvetési rendelet 100. cikke szerint:

„(1) Az engedélyezésre jogosult tisztviselő az ajánlati felhívással kapcsolatos dokumentációban és a szerződések odaítélésére vonatkozó szabályokban előzetesen megállapított kiválasztási és döntési kritériumokkal [helyesen: a közbeszerzési eljárást megindító dokumentumokban előzetesen megállapított kiválasztási és odaítélési szempontokkal és a szerződések odaítélésére vonatkozó szabályokkal] összhangban eldönti, hogy kinek ítélik oda a szerződést.

(2) Az ajánlatkérő tájékoztatja a határozat indokairól azon pályázókat [helyesen: részvételre jelentkezőket] vagy ajánlattevőket, akiknek az ajánlatát vagy pályázatát [helyesen: a részvételi jelentkezését vagy ajánlatát] elutasították, és a sikeres pályázat [helyesen: sikeres ajánlat] jellemzőiről és viszonylagos előnyeiről, valamint a szerződést elnyerő ajánlattevő nevéről azon ajánlattevőket, akiknek a pályázata [helyesen: az ajánlata] elfogadható, és akik ezt írásban kérik.

Egyes részleteket azonban nem szükséges közölni, amennyiben e közlés akadályozná a jog alkalmazását, közérdeket sértene, illetve sértené köz- vagy magánvállalkozások jogos üzleti érdekeit, vagy torzítaná a vállalkozások közötti tisztességes versenyt."

3 A költségvetési rendelet 130. cikkének (1) és (3) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) A versenytárgyalási felhíváshoz kapcsolódó dokumentációba [helyesen: A közbeszerzési eljárást megindító dokumentumok közé] tartoznak legalább a következők:

[…]

b) a csatolt dokumentáció [...];

[…]

(3) A dokumentációra vonatkozó minimális követelmények:

[…]

c) a […] műszaki előírások ismertetése;

[…]”

4 A végrehajtási rendelet 139. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) Amennyiben egy adott szerződéssel kapcsolatban az árajánlat [helyesen: az árajánlat összege] kirívóan alacsonynak tűnik, úgy az ajánlatkérő az ajánlat kizárólag ilyen okból történő elutasítását megelőzően írásban bekéri az ajánlat általa lényegesnek tartott elemeire vonatkozó részletes adatokat, és a felek megfelelő meghallgatását követően ellenőrzi azokat, figyelembe véve a kapott magyarázatokat. Az említett pontosítások különösen érinthetik a szolgáltatás végrehajtásának helye szerint hatályban lévő munkavédelmi és munkakörülményekre vonatkozó rendelkezések tiszteletben tartását.

Az ajánlatkérő különösen az alábbiakra vonatkozó magyarázatokat veszi figyelembe:

a) a gyártási folyamat, a szolgáltatásnyújtás, illetve az építési módszerek gazdaságossága;

b) a választott műszaki megoldások vagy az ajánlattevő rendelkezésére álló kivételesen kedvező feltételek;

c) az ajánlat eredetisége."

5 A végrehajtási rendelet 146. cikkének (4) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Az e rendelet [139.] cikkében említett, kirívóan alacsony [helyesen: kirívóan alacsony összegű] árajánlat esetében az értékelő bizottság bekéri az árajánlat összeállításával kapcsolatos valamennyi lényeges információt."

6 A végrehajtási rendelet 149. cikke értelmében:

„(1) Az ajánlatkérő a lehető leghamarabb tájékoztatja a pályázókat [helyesen: részvételre jelentkezőket] és az ajánlattevőket a szerződés, a keretszerződés vagy egy dinamikus beszerzési rendszerbe való felvétel odaítéléséről [helyesen: a szerződés vagy a keretszerződés odaítéléséről, illetve a dinamikus beszerzési rendszerbe való felvételről], beleértve az indoklást, amelynek alapján úgy döntöttek, hogy nem kötnek szerződést vagy keretszerződést, illetve nem hoznak létre dinamikus beszerzési rendszert, amellyel kapcsolatban versenyeztetés történt, valamint [helyesen: vagy] amelynek alapján úgy döntöttek, hogy újrakezdik az eljárást.

(2) Az ajánlatkérő az írásos kérelem kézhezvételét követő legfeljebb tizenöt naptári napon belül rendelkezésre bocsátja a költségvetési rendelet 100. cikkének (2) bekezdésében előírt információt.

(3) A közösségi intézmények által saját számlájukra odaítélt szerződések esetében, amelyek értéke a 158. cikkben megállapított küszöbökkel egyenlő, vagy azok felett van, és nincsenek kizárva a 2004/18/EK irányelv hatálya alól, az ajánlatkérő valamennyi sikertelen ajánlattevőt vagy pályázót [helyesen: ajánlattevőt, illetve részvételre jelentkezőt] egy időben és egyesével, postai úton, faxon vagy e-mailben tájékoztat

arról, hogy pályázatukat vagy ajánlatukat [helyesen: ajánlatát, illetve részvételi jelentkezését] elutasították, a következő szakaszok valamelyikében:

a) a két különálló szakaszban szervezett közbeszerzési eljárások esetében röviddel azután, hogy döntöttek a kizárási és válogatási feltételek [helyesen: kizárási és kiválasztási szempontok] alapján és az odaítélésről szóló határozat előtt;

b) az odaítélésről és az ajánlatok elutasításáról szóló határozatok esetében a lehető leghamarabb, de legkésőbb az odaítélésről szóló döntést követő héten.

Az ajánlatkérő valamennyi esetben feltünteti az ajánlat vagy pályázat [helyesen: részvételi jelentkezés] elutasításának okait és a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségeket.

A sikertelen ajánlattevők vagy pályázók [helyesen: részvételre jelentkezők] elutasításáról történő értesítéssel egyidejűleg, értesítik a nyertes ajánlattevőt az odaítélési döntésről, annak pontosításával, hogy az értesítés tárgyát képező döntés nem jelent kötelezettségvállalást az érintett ajánlatkérő részéről.

A sikertelen ajánlattevők vagy pályázók [helyesen: részvételre jelentkezők] írásbeli, levél, fax vagy elektronikus üzenet formájában továbbított kérésre további tájékoztatást kaphatnak az elutasítás okairól, valamint valamennyi elfogadható ajánlatot benyújtott ajánlattevő tájékoztatást kaphat a kiválasztott ajánlat jellemzőiről és előnyeiről [helyesen: viszonylagos előnyeiről], valamint a nyertes ajánlattevő nevéről, a költségvetési rendelet 100. cikke (2) bekezdése második albekezdésének sérelme nélkül. Az ajánlatkérők a kérelem kézhezvételétől számított maximum tizenöt naptári napos határidőn belül válaszolnak."

7 A DIGIT/R2/PO/2007/022 „Microsoft termékeket nagy volumenben forgalmazó viszonteladó (LAR 2007)" címet viselő és a Bizottság által az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* Kiegészítésében közzétett ajánlati felhívás (HL 2007. S 183., a továbbiakban: ajánlati felhívás) műszaki leírásának 3.3. pontja kimondja:

„Az »Informatikai Főigazgatóság által közzétett ajánlati felhívásokra ajánlatot benyújtó ajánlattevőknek szóló használati útmutatótól« eltérve, a jelen ajánlati felhíváson alapuló szerződésre az Európai Közösség jogát kell alkalmazni, kiegészítve a belga joggal azon pontok tekintetében, amelyek esetében az érintett jogkérdést a közösségi jog nem szabályozza."

8 Az Informatikai Főigazgatóság által közzétett ajánlati felhívásokra ajánlatot benyújtó ajánlattevőknek szóló használati útmutató 1.1.1. pontja a következőképpen rendelkezik:

„Az EU intézményeinek, ügynökségeinek és egyéb szerveinek közbeszerzési eljárását különösen a következő rendelkezések szabályozzák:

(1) Az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet első része [V.] címének legutóbbi változata

(2) Az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2002. december 23-i 2342/2002/EK, Euratom bizottsági rendelet első része [V.] címének legutóbbi változata

(3) A Kereskedelmi Világszervezet kormányzati beszerzésről szólól megállapodása, amelyhez az Európai Közösség a kormányzati beszerzésről szóló GATT-megállapodás módosításáról szóló jegyzőkönyv megkötéséről szóló, 1987. november 16-i tanácsi határozatot követően csatlakozott."

B – *Nemzeti szabályozás*

9 A kereskedelmi gyakorlatokról, valamint a fogyasztók tájékoztatásáról és védelméről szóló 1991. július 14-i törvény (Moniteur belge 1991. augusztus 29-i száma, 18712. o., a továbbiakban: kereskedelmi gyakorlatokról szóló belga törvény) 40. cikke a következőképpen rendelkezik:

„A kereskedő számára tilos a terméket veszteséges értékesítésre felajánlani vagy veszteséggel értékesíteni.

Veszteséges értékesítésnek tekintendő az olyan értékesítés, amely alacsonyabb áron történik, mint amilyen áron a terméket a leszállításkor számlázták, vagy amilyen áron az újabb leszállításkor számlázni fogják.

[…]"

A jogvita alapját képező tényállás

10 2007. március 30-án a Bizottság az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* Kiegészítésében (HL S 63.) előzetes tájékoztató hirdetményt tett közzé a „Microsoft termékeket nagy volumenben forgalmazó viszonteladó (LAR 2007)" címet viselő, DIGIT/R2/PO/2007/022 hivatkozási számú, a Microsoft beszállító (a továbbiakban: beszállító) szoftvertermékeinek és licenciáinak a Bizottság és a többi európai uniós intézmény által történő beszerzése céljából létrehozandó kizárólagos beszerzési csatornára vonatkozó keretmegállapodás megkötésére irányuló szerződés odaítélése tárgyában.

11 A felperes PC-Ware Information Technologies BV 2007. szeptember 21-én levélben megkapta a szóban forgó közbeszerzési szerződésre vonatkozó műszaki leírás egy példányát.

12 2007. szeptember 22-én a Bizottság közzétette a közbeszerzési eljárást megindító hirdetményt.

13 2007. november 2-án a felperes benyújtotta ajánlatát a Bizottsághoz. Ezen ajánlatban szerepel, hogy különösen a kereskedelmi gyakorlatokról szóló belga törvény veszteséges értékesítést tiltó 40. cikkének megfelelően, a beszállító termékei és licenciái tekintetében a felperes által a szóban forgó szerződés keretében kínált árengedmény 17,70%.

14 2007. december 3-i levelében a Bizottság a nyertes ajánlattevőtől azt kérte, erősítse meg, hogy ajánlata megfelel a vonatkozó jogszabályoknak, és különösen, hogy nem végez veszteséges értékesítést. 2007. december 4-i levelében a nyertes ajánlattevő megerősítette az e követelménynek való megfelelését.

15 2008. január 10-én a Bizottság meghozta a szóban forgó szerződésnek a nyertes ajánlattevő részére történő odaítéléséről szóló határozatot.

16 2008. január 11-i levelében a Bizottság közölte a felperessel azon határozatát, amelyben elutasította a felperes ajánlatát arra hivatkozva, hogy a szerződés odaítélése során alkalmazott képlet alapján nem ez az ajánlat mutatta a legjobb minőség-ár arányt. E levélben továbbá szerepelt, hogy a felperesnek lehetősége van kiegészítő információk kérésére.

17 2008. január 16-i elektronikus üzenetében – amelyre egy 2008. január 18-án küldött emlékeztető is utalt – a felperes kérte a Bizottságtól, hogy tartson összegző értekezletet, és ezen üzenetében a felperes konkrétan kitért arra, hogy az említett értekezlet célja az lenne, hogy az ő ajánlatának a nyertes ajánlathoz viszonyított előnyei és hátrányai áttekintését lehetővé tegye, az értékelés eredményének jobb megértése érdekében.

18 E kérelem alapján a Bizottság a felperes képviselőinek részvételével 2008. január 28-án tájékoztató értekezletet tartott.

19 2008. január 29-i levelében a Bizottság közölte a felperessel a szóban forgó szerződést elnyerő ajánlattevő nevét, valamint az összegző értekezletről készült jelentést, amelyből többek között kiderült, hogy a nyertes ajánlattevő árajánlata a szóban forgó szerződés által érintett termékek árának 81,75%-át tette ki, vagyis 18,25%-os árengedményt jelentett. Az említett levélben az is szerepel, hogy a szerződést azért a nyertes ajánlattevőnek ítélték oda, mert az ő ajánlata mutatta a legjobb minőség-ár arányt.

20 2008. február 21-én a Bizottság megkötötte a nyertes ajánlattevővel a DI 06270 00 hivatkozási számú szerződést.

21 2008. március 15-én a Bizottság az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* Kiegészítésében (HL S 53.) közzétette a szerződés odaítéléséről szóló hirdetményt.

Az eljárás és a felek kérelmei

22 A Törvényszék Hivatalához 2008. március 10-én benyújtott keresetlevelével a felperes előterjesztette a jelen keresetet.

23 A Törvényszék a 2009. július 7-i tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli előterjesztéseit és a Törvényszék kérdéseire adott válaszait.

24 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– nyilvánítsa elfogadhatónak a keresetet;

– semmisítse meg a Bizottság azon határozatát, amelyet a 2008. január 11-i levélben közölt a felperessel, és amelyben elutasította a felperesnek a DIGIT/R2/PO/2007/022 – LAR 2007 közbeszerzési eljárásban benyújtott ajánlatát, és a nyertes ajánlattevőnek ítélte oda a szerződést;

– állapítsa meg, hogy a Bizottság jogellenesen járt el, és ez maga után vonja a Bizottság felelősségét;

– másodlagosan, amennyiben a szerződést a Bíróság ítélethozatalának idején már teljesítették, vagy az elutasító határozatot már nem lehet semmisnek nyilvánítani, kötelezze a Bizottságot 654 962,38 euró összegű kártérítés fizetésére a felperes által ezen eljárás miatt elszenvedett kár megtérítéseként;

– a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

25 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:

– a megsemmisítés iránti keresetet nyilvánítsa teljes egészében elfogadhatatlannak, vagy legalább megalapozatlannak;

– a kártérítés iránti keresetet nyilvánítsa elfogadhatatlannak, vagy legalább megalapozatlannak;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

A – *A megsemmisítés iránti kérelemről*

26 Rá kell mutatni arra, hogy a fenti 24. pontban ismertetett kereseti kérelmének második részében a felperes a Bizottság azon, a 2008. január 11-i levélben közölt határozatának megsemmisítését kéri, amelyben az ő ajánlatát elutasította és a szerződést a nyertes ajánlattevőnek ítélte oda.

27 Márpedig amint az a fenti 16. pontból kiderül, a 2008. január 11-i levélben a Bizottság egyszerűen csak azon határozatát közölte a felperessel, amelyben az ő ajánlatát amiatt utasította el, hogy a szerződés odaítélése során alkalmazott képlet alapján nem az ő ajánlata mutatta a legjobb minőség-ár arányt. Következésképpen a Törvényszék úgy ítéli meg, hogy az említett levél nem értelmezhető úgy, mint amely ténylegesen tartalmaz egy, a szerződésnek a nyertes ajánlattevő részére történő odaítéléséről szóló

határozatot. A jelen esetben, amint az a fenti 15. pontban említést nyert, az odaítélésről szóló határozat elfogadására 2008. január 10-én került sor.

28 Azonban az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy a valamely szerződésnek egy ajánlattevő részére történő odaítéléséről szóló határozat megsemmisítése iránti kérelem és az ugyanezen szerződésre vonatkozóan egy másik ajánlattevő ajánlatának elutasításáról szóló határozat egymáshoz szorosan kapcsolódnak (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-195/05. sz., Deloitte Business Advisory kontra Bizottság ügyben 2007. április 18-án hozott ítéletének [EBHT 2007., II-871. o.] 113. pontját).

29 Következésképpen úgy kell tekinteni, hogy a jelen keresetben megtámadott határozat egyaránt jelenti az elutasításról szóló határozatot és az odaítélésről szóló határozatot.

1. *A megsemmisítés iránti kérelem elfogadhatóságáról*

30 A Bizottság, anélkül hogy formálisan elfogadhatatlansági kifogást emelt volna, azt állítja, hogy a megsemmisítési kérelem elfogadhatatlan egyrészt a felperes eljáráshoz fűződő érdekének hiánya miatt, másrészt tárgytalanság miatt.

a) A felperes eljáráshoz fűződő érdekének hiánya

A felek érvei

31 A Bizottság úgy ítéli meg, hogy a megsemmisítés iránti kérelmet eljáráshoz fűződő érdek hiánya miatt el kell utasítani. Ha elfogadjuk a felperes által keresete alátámasztása végett előterjesztett azon érvet, amely szerint a szóban forgó szerződést elnyerő

ajánlattevő ajánlata ellentétes a kereskedelmi gyakorlatokról szóló belga törvénynek a veszteséges értékesítést tiltó 40. cikkével, abból az következik, hogy a felperes által benyújtott ajánlat szintén sérti a kereskedelmi gyakorlatokról szóló belga törvény 40. cikkét. A felperes ugyanis maga is elismerte, hogy a termékeket nyereség nélkül értékesítette, ami a kereskedelmi gyakorlatokról szóló belga törvény 40. cikk szerint szintén a veszteséges értékesítéssel azonosnak tekintendő. Ebből következően nemcsak az kizárt, hogy az ajánlat nyertes legyen, hanem ráadásul a felperes még kártérítést sem követelhet, mivel a Bizottság állítólagosan jogellenes aktusa semmilyen kárt nem okozott neki.

32 A felperes azzal érvel, hogy a Bizottságnak az eljáráshoz fűződő érdek hiánya miatti elfogadhatatlanságra vonatkozó megfontolásai az ügy érdemét érintik, ennélfogva nem függnek össze a kereset elfogadhatóságának kérdésével.

A Törvényszék álláspontja

33 Emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint valamely természetes vagy jogi személy által megsemmisítés iránt indított kereset csupán abban az esetben elfogadható, amennyiben a felperesnek érdeke fűződik a megtámadott jogi aktus megsemmisítéséhez. Ezen érdekhez szükséges, hogy a megtámadott jogi aktus megsemmisítése önmagában jogi hatás kiváltására alkalmas legyen, és hogy a kereset ezáltal a benyújtója tekintetében előnyösebb helyzetet eredményezzen (lásd a T-387/04. sz., EnBW Energie Baden-Württemberg kontra Bizottság ügyben 2007. április 30-án hozott végzés [EBHT 2007., II-1195. o.] 96. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

34 Meg kell állapítani, hogy a Bizottságnak a felperes eljáráshoz fűződő érdeke hiányára vonatkozó érvelése azon az előfeltevésen alapul, miszerint a kereskedelmi gyakorlatokról szóló belga törvény 40. cikke a jelen ügyre alkalmazandó. A Bizottság írásbeli előterjesztéseiből ugyanis kifejezetten kiderül, hogy álláspontja szerint a felperes

eljáráshoz fűződő érdeke csak arra vonatkozóan hiányzik, hogy a Törvényszék megállapítsa, a nyertes ajánlattevő ajánlata a kereskedelmi gyakorlatokról szóló belga törvény 40. cikkével ellentétes.

35 Márpedig a Törvényszék megállapítja, hogy a Bizottságnak a második jogalapra vonatkozó írásbeli előterjesztéseiből kiderül, hogy vitatja az említett rendelkezés jelen ügyben történő alkalmazását. Következésképpen a felperes érvelésével összhangban úgy kell tekinteni, hogy a kereskedelmi gyakorlatokról szóló belga törvény 40. cikke alkalmazásának e kérdése a megsemmisítés iránti kérelem érdemi vizsgálatának körébe tartozik.

36 Ennélfogva, mivel a Bizottság az eljáráshoz fűződő érdek hiányára vonatkozó állításainak alátámasztására nem terjesztett elő releváns érveket, ezt az elfogadhatatlansági kifogást el kell utasítani.

b) A megsemmisítés iránti kérelem tárgytalanságáról

A felek érvei

37 A Bizottság úgy tekinti, hogy a felperes csak a kártérítést követeli, és hogy a megsemmisítés iránti, elsődleges kérelme tárgytalanná vált. A szerződést ugyanis már részben teljesítették, ami a felperes kereseti kérelmei tekintetében azt jelenti, hogy a jelen kereset keretében megsemmisítés iránti kérelmét visszavonta és annak helyébe a kártérítés iránti kérelem lépett.

38 A felperes elutasítja a Bizottság által előadott érveket, és azt állítja, hogy továbbra is fennáll a megtámadott határozat megsemmisítéséhez fűződő érdeke.

A Törvényszék álláspontja

39 Az ítélkezési gyakorlat szerint ahhoz, hogy a felperesnek az eljárás folyamán végig fennálljon a megtámadott jogi aktus megsemmisítéséhez fűződő érdeke, a szóban forgó megsemmisítésnek önmagában joghatás kiváltására alkalmasnak kell lennie, amely joghatás különösen abban állhat, hogy az érintett jogi aktusból eredő esetleges sérelmes következményeket orvosolja, vagy megakadályozza az állítólagos jogsértés jövőbeni megismétlődését (lásd ebben az értelemben a Bíróság 207/86. sz., Apesco kontra Bizottság ügyben 1988. április 26-án hozott ítéletének [EBHT 1988., 2151. o.] 16. pontját; a Törvényszék T-102/96., Gencor kontra Bizottság ügyben 1999. március 25-én hozott ítéletének [EBHT 1999., II-753. o.] 41. pontját, valamint a Törvényszék T-133/03. sz., Schering-Plough kontra Bizottság és EMEA ügyben 2007. december 5-én hozott végzésének [az EBHT-ban nem tették közzé] 31. pontját).

40 A jelen esetben, egy olyan, az ügyben érintett keretmegállapodás tekintetében, amely alkalmas arra, hogy hasonló szerződések jövőbeni odaítéléséhez mintaként szolgáljon, fennáll a felperes által kifogásolt jogsértés jövőbeni megismétlődésének megakadályozásához fűződő érdek. Ebből következően a Bizottság tévesen állítja azt, hogy a megsemmisítés iránti kérelem tárgytalan.

41 A fenti 36. és 40. pontban kifejtettekre tekintettel a jelen megsemmisítés iránti kérelmet elfogadhatónak kell nyilvánítani.

2. *Az ügy érdeméről*

42 A megtámadott határozat megsemmisítése iránti kérelmének alátámasztása céljából a felperes két jogalapot terjeszt elő, amelyek közül az első az indokolási kötelezettség megsértésén alapul, a második pedig az építési beruházásra, az árubeszerzésre és a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 2004. március 31-i 2004/18/EK európai parlamenti és

tanácsi irányelv (HL L 134., 114. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 7. kötet, 132. o.) 55. cikkében, valamint a végrehajtási rendelet 139. cikkének (1) bekezdésében és 146. cikkének (4) bekezdésében foglalt, a kereskedelmi gyakorlatokról szóló belga törvény veszteséges értékesítést tiltó 40. cikkének rendelkezéseivel összefüggésben értelmezett rendelkezések megsértésén alapul.

43 A jelen kereset tárgyának meghatározásához először is a második jogalap megalapozottságát kell megvizsgálni.

a) A 2004/18 irányelv 55. cikkében, valamint a végrehajtási rendelet 139. cikkének (1) bekezdésében és 146. cikkének (4) bekezdésében foglalt, a kereskedelmi gyakorlatokról szóló belga törvény 40. cikkének rendelkezéseivel összefüggésben értelmezett rendelkezések megsértésére alapított második jogalapról

A felek érvei

44 Először is a felperes azzal érvel, hogy ő az ajánlatának benyújtásakor kifejezetten felhívta a Bizottság figyelmét arra, hogy a szóban forgó közbeszerzési eljárás keretében a lehető legnagyobb, vagyis 17,70%-os árkedvezményt kínált. Ezen árkedvezmény maximális százalékaránya szerinte a szóban forgó szerződés odaítélése keretében benyújtott valamennyi ajánlatra, köztük a nyertes ajánlattevő ajánlatára is érvényes volt. E kijelentés alátámasztása végett a felperes a beszállító által neki címzett 2007. október 29-i levélre hivatkozik, amelyet 2007. november 2-i ajánlatához csatolt (a továbbiakban: a beszállító levele). A felperes ezenkívül azt állítja, hogy e kijelentést

az a tény is megerősíti, hogy három másik ajánlattevő ajánlata tartalmazott 17,70%-os árkedvezményt, amelyről a Bizottságnak tudomása volt.

45 Ugyanakkor a felperes rámutat arra, hogy az ügy irataiból kiderül, hogy a nyertes ajánlattevő ajánlatában 18,25%-os árkedvezményre tett javaslatot, amely meghaladta a beszállító által a viszonteladók teljes köre részére kínált árkedvezményt. A felperes szerint az ilyen kedvezmény tehát ellentétes a kereskedelmi gyakorlatokról szóló belga törvény 40. cikkével, amely tiltja a veszteséges értékesítést, és amely a műszaki leírás 3.3. pontjának megfelelően a jelen esetre alkalmazandó. Ennélfogva a nyertes ajánlattevő ajánlata az általa kínált ezen árkedvezmény mértéke miatt a végrehajtási rendelet 139. cikke (1) bekezdésének és 146. cikke (4) bekezdésének értelmében kirívóan alacsony összegű árajánlatnak minősül.

46 Végül a felperes azt állítja, hogy a Bizottság, mivel a nyertes ajánlattevő ajánlatát választotta, miközben az kirívóan alacsony összegű árajánlatnak minősült, megsértette a 2004/18 irányelv 55. cikkét, valamint a végrehajtási rendelet 139. cikkének (1) bekezdését és 146. cikkének (4) bekezdését. A felperes megítélése szerint az ilyen ajánlatot a Bizottságnak azonnal el kellett volna utasítania.

47 Másodszor a Bizottság, mivel a felperes által közölt információk ellenére nem ellenőrizte, hogy a nyertes ajánlattevő ajánlata nem ütközik-e a veszteséges értékesítés tilalmába, megsértette a gondos ügyintézés elvét, mivel nem vizsgált meg gondosan és elfogulatlanul minden releváns körülményt.

48 Harmadszor a felperes rámutat arra, hogy a Bizottság által a nyertes ajánlattevővel kötött szerződés jogszerűségét a belga bíróságok előtt minden érdekelt fél megtámadhatja majd a kereskedelmi gyakorlatokról szóló belga törvény 95. és 98. cikke, vagy a belga polgári törvénykönyv 6. és 1133. cikke alapján.

49 A Bizottság vitatja a felperes érveit, és a második jogalapnak mint megalapozatlannak az elutasítását kéri.

A Törvényszék álláspontja

– A második jogalapnak egy irányelv és a belga törvény megsértésére alapított részeiről

50 Először is elöljáróban rá kell mutatni arra, hogy a második jogalap különösen a 2004/18 irányelv 55. cikkének megsértésén alapul. Márpedig a 2004/18 irányelv címzettjei a tagállamok, amit az irányelv ki is mond, következésképpen az nem alkalmazandó azon közbeszerzési szerződésekre, amelyeket – mint a jelen esetben is – közösségi intézmény ítél oda. Ezért a második jogalap e részét mint hatástalant el kell utasítani.

51 Másodszor rá kell mutatni arra, hogy a felperes írásbeli előterjesztéseiből kitűnik egyrészt az, hogy a második jogalap lényegében a kirívóan alacsony összegű árajánlatokra alkalmazandó közösségi jogi rendelkezéseknek, nevezetesen a végrehajtási rendelet 139. cikke (1) bekezdésének és 146. cikke (4) bekezdésének a megsértésén alapul, másrészt pedig az, hogy a felperes a kereskedelmi gyakorlatokról szóló belga törvény 40. cikkének rendelkezéseire e közösségi jogi rendelkezésekkel összefüggésben hivatkozik.

52 Egyrészt ugyanis a felperes kifejezetten felrója a Bizottságnak azt, hogy megsértette a végrehajtási rendelet említett cikkeit.

53 Másrészt a Törvényszék megállapítja, hogy a felperes a kereskedelmi gyakorlatokról szóló belga törvény 40. cikke szerinti veszteséges értékesítést a kirívóan alacsony összegű árajánlatokkal azonosítja, és ezt két jogcímen teszi. Először is azt állítja, hogy a nyertes ajánlattevő ajánlata azért minősül egyszerre veszteséges értékesítésnek és kirívóan alacsony összegű árajánlatnak, mert a beszállító által kínáltnál nagyobb összegű árkedvezményt kínál. Másodszor a felperes úgy véli, hogy a nyertes ajánlattevő ajánlatát, mivel egyaránt minősül kirívóan alacsony összegű árajánlatnak és veszteséges értékesítésnek, a szóban forgó közbeszerzési eljárásból azonnal ki kellett volna zárni, mégpedig a végrehajtási rendelet 139. cikke (1) bekezdésének rendelkezéseivel összhangban.

54 Harmadszor emlékeztetni kell arra, hogy amint a költségvetési rendelet 100. cikke (1) bekezdésének rendelkezéseiből kiderül, a szerződést elnyerő ajánlattevőt egyrészt a kiválasztási és odaítélési szempontokkal, másrészt a szerződés odaítélésére vonatkozó szabályokkal összhangban kell kiválasztani. Ugyanezen cikk rendelkezéseiből az is kitűnik, hogy a kiválasztási és odaítélési szempontokat a közbeszerzési eljárást megindító dokumentumokban előzetesen állapítják meg.

55 Márpedig a fenti 1. pontban felidézettek szerint a Bizottság árubeszerzésre irányuló közbeszerzési szerződéseinek odaítélésére kizárólag a költségvetési rendelet első része V. címének rendelkezései és a végrehajtási rendelet első része V. címének rendelkezései vonatkoznak.

56 Ezenkívül meg kell állapítani, hogy a végrehajtási rendelet 139. cikkének (1) bekezdése és 146. cikkének (4) bekezdése, amelyek megsértését a felperes a második jogalap keretében felhozza, a végrehajtási rendelet első része V. címe 1. fejezetének „Közbeszerzési eljárások” címet viselő 3. szakaszában szerepelnek.

57 Ebből először is az következik, hogy a végrehajtási rendelet 139. cikke (1) bekezdésének és 146. cikke (4) bekezdésének rendelkezései a költségvetési rendelet 100. cikkének (1) bekezdése értelmében a szerződés odaítélésére vonatkozó szabályoknak minősülnek. Ennélfogva úgy kell tekinteni, hogy a második jogalap lényegében a szerződések odaítélésére vonatkozó szabályok megsértésén alapul.

58 Másodszor a Törvényszék megállapítja, hogy amint a fenti 45. pontból kiderül, a felperes azon kijelentésének alátámasztása végett, miszerint a jelen ügyben alkalmazandó a kereskedelmi gyakorlatokról szóló belga törvény 40. cikke, a műszaki leírás 3.3. pontjának rendelkezéseire hivatkozik.

59 Márpedig a végrehajtási rendelet 130. cikke (1) bekezdése b) pontjának és (3) bekezdése c) pontjának rendelkezései szerint a műszaki leírások a dokumentáció egyik elemét alkotják, amely dokumentáció pedig egy, a közbeszerzési eljárást megindító dokumentum.

60 Így tehát a fenti 57. pontban tett megállapításra tekintettel, amely szerint a megtámadott határozat megsemmisítése iránti kérelem alátámasztására felhozott második jogalap lényegében egy, a költségvetési rendelet 100. cikkének (1) bekezdése szerinti, szerződés odaítélésére vonatkozó szabály megsértésén alapul, a felperes annak megerősítése céljából, hogy a kereskedelmi gyakorlatokról szóló belga törvény 40. cikke a jelen esetben alkalmazandó, tévesen hivatkozik a szóban forgó ajánlati felhívás műszaki leírásának egy rendelkezésére, amely nem minősül a szerződés odaítélésére vonatkozó szabálynak.

61 Ráadásként ki kell térni arra, hogy még ha feltételezzük is, hogy a felperes a kereskedelmi gyakorlatokról szóló belga törvény 40. cikkének megsértésére önmagában hivatkozott volna, az ilyen kifogást nem lehetne elfogadni.

62 A Törvényszék ugyanis a megsemmisítés iránti keresetek keretében arra vonatkozóan rendelkezik hatáskörrel, hogy a hatáskör hiánya, a lényeges eljárási szabályok megsértése, a Szerződések és azok alkalmazására vonatkozó bármilyen jogi szabály megsértése, valamint a hatáskörrel való visszaélés tekintetében döntsön a kereset tárgyában. Ebből következik, hogy a Törvényszék nem kezelheti a belga jogszabály állítólagos megsértését olyan jogkérdésként, amely korlátlan felülvizsgálatot feltételez. Az ilyen felülvizsgálat ugyanis csak a belga hatóságok feladata (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-139/99. sz., AICS kontra Parlament ügyben 2000. július 6-án hozott ítéletének [EBHT 2000., II-2849. o.] 40. pontját).

63 Azonban a gondos ügyintézés elve, valamint az uniós intézmények és a tagállamok közötti jóhiszemű együttműködés elve alapján a Bizottság köteles volt megbizonyosodni arról, hogy a jelen ajánlati felhívásban előírt feltételek a potenciális ajánlattevőket nem indították arra, hogy a jelen ügyben érintett szerződésre esetlegesen alkalmazandó belga nemzeti jogszabályt megsértsék (lásd analógia útján a Törvényszék fenti 62. pontban hivatkozott AICS kontra Parlament ügyben hozott ítéletének 41. pontját és T-365/00. sz., AICS kontra Parlament ügyben 2002. június 11-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-2719. o.] 63. pontját), amely kérdés a tényállás keretében vizsgálandó (a Törvényszék fent hivatkozott AICS kontra Parlament ügyben 2002. június 11-én hozott ítéletének 63. pontja).

64 A jelen esetben a Törvényszék megállapítja, hogy a felperes 2007. november 2-i levele nyomán, amelyben felhívta a Bizottság figyelmét arra, hogy ajánlata megfelel a kereskedelmi gyakorlatokról szóló belga törvény 40. cikke rendelkezéseinek, a Bizottság 2007. december 3-i levelében a nyertes ajánlattevőtől annak megerősítését kérte, hogy ajánlata tiszteletben tartja az alkalmazandó jogszabályokat, és különösen, hogy a nyertes ajánlattevő nem végez veszteséges értékesítést, amit a nyertes ajánlattevő 2007. december 4-i levelében meg is erősített. Ennek alapján úgy kell tekinteni, hogy a Bizottság figyelmet fordított arra, hogy a nyertes ajánlattevőt ne indítsa a jelen

esetben érintett szerződésre adott esetben alkalmazandó belga nemzeti jogszabályok megsértésére.

65 Ezenkívül a Törvényszék úgy ítéli meg, hogy a felperes nem bizonyította, hogy a nyertes ajánlattevő ajánlata nyilvánvalóan és szükségszerűen a kereskedelmi gyakorlatokról szóló belga törvény 40. cikkének megsértését valósította meg. A felperes ugyanis megelégszik annak feltételezésével, hogy a nyertes ajánlattevő az övével azonos árengedményben részesült, és azon állítását, miszerint a nyertes ajánlattevő ajánlata a kereskedelmi gyakorlatokról szóló belga törvény 40. cikke szerinti veszteséges értékesítésnek minősül, kizárólag a beszállító levelére alapozza. A felperes szerint az említett levélből kiderül, hogy a beszállító által a viszonteladók teljes köre – köztük a nyertes ajánlattevő – részére a szóban forgó közbeszerzési eljárásban kínált maximális árkedvezmény mértéke 17,70% volt.

66 Ugyanakkor a beszállító leveléből nem vezethető le az, hogy a beszállító valamennyi viszonteladója esetében a felperes által az ajánlatában kínált, említett árkedvezmény volt érvényes.

67 Az említett levél mindössze két bekezdése ugyanis a következőt tartalmazza:

„Ezúton visszaigazoljuk, hogy a tárgyban említett ajánlati felhívás tekintetében az egyéni nagyvállalati előfizetői szerződés keretében az Önök nagyvállalati viszonteladói (LAR) kedvezménye 17,700%.

A »Select« szerződés keretében Önöknek nyújtott LAR-kedvezmény a »Microsoft Select« árjegyzékben szerepel."

68 A beszállító kizárólag a felperes részére címzett levelének szövegéből kiderül, hogy abban szerzője egyértelműen megnevezi az árengedmény azon összegét, amelyben való részesülésre egyedül a felperes tarthat igényt. Más információk hiányában tehát e megfogalmazás alapján nem lehet úgy tekinteni – amint azt a felperes állítja –, hogy a feltüntetett árengedmény a viszonteladók teljes körére vonatkozó engedmény volt.

69 Ezenkívül meg kell állapítani, hogy a felperes azon kijelentése, miszerint más viszonteladók szintén 17,70%-os árkedvezményt tükröző összeget tartalmazó ajánlatot nyújtottak be a Bizottságnak, olyan egyszerű állításnak minősül, amelyet semmilyen bizonyíték nem támaszt alá.

70 E körülmények között, feltéve hogy a kereskedelmi gyakorlatokról szóló belga törvény 40. cikke a jelen esetben alkalmazandó, a felperes nem bizonyította, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amikor a nyertes ajánlattevő ajánlatának jogszerűségét az említett cikk rendelkezéseire tekintettel megítélte.

– A második jogalapnak a végrehajtási rendelet megsértésére alapított részéről

71 Meg kell vizsgálni, hogy – amint azt a felperes állítja – a Bizottság tévedett-e, amikor a nyertes ajánlattevő árajánlatának kirívóan alacsony mértékét illetően rendelkezésére álló információkra tekintettel nem utasította el azonnal ezen ajánlatot a végrehajtási rendelet 139. cikke (1) bekezdésének és 146. cikke (4) bekezdésének rendelkezései alapján.

72 E tekintetben a végrehajtási rendelet 139. cikke (1) bekezdésének rendelkezéseiből az következik, hogy ha az árajánlat összege kirívóan alacsonynak tűnik, az ajánlatkérő kötelezettsége, hogy az ajánlat elutasítását megelőzően lehetővé tegye az ajánlattevőnek, hogy ajánlata jellemzőit ismertesse, illetve indokolja. Emellett az ajánlat komolysága megvizsgálásának kötelezettsége abból adódik, hogy előzőleg kétségek merültek föl annak megbízhatóságával kapcsolatban, figyelembe véve azt is, hogy e cikk leginkább azt hivatott megakadályozni, hogy egy ajánlattevőt anélkül zárjanak ki az eljárásból, hogy lehetősége lett volna kirívóan alacsonynak tűnő összegű árajánlatának tartalmát megindokolni (a Törvényszék T-148/04. sz., TQ3 Travel Solutions Belgium kontra Bizottság ügyben 2005. július 6-án hozott ítéletének [EBHT 2005., II-2627. o.] 49. pontja).

73 Emlékeztetni kell arra is, hogy a Bizottság széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik azzal kapcsolatban, hogy milyen szempontokat kell figyelembe venni a szerződés odaítélésekor a közbeszerzési eljárás során, illetve hogy a Törvényszék mindössze az eljárási és az indokolási szabályok betartását, a tényállás tartalmi pontosságát, valamint a nyilvánvaló mérlegelési hiba és a hatáskörrel való visszaélés hiányát vizsgálhatja (lásd a fenti 72. pontban hivatkozott TQ3 Travel Solutions Belgium kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 47. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

74 A jelen esetben a felperes azon kijelentését, miszerint a nyertes ajánlattevő árajánlata kirívóan alacsony összegű volt, ismét kizárólag a beszállító levelére alapozza. Ennek alapján a felperes azt állítja, hogy ezen árkedvezmény maximális százalékaránya a szóban forgó szerződés odaítélése keretében benyújtott valamennyi ajánlatra, köztük a nyertes ajánlattevő ajánlatára is érvényes volt.

75 Márpedig a Törvényszék által a fenti 65–68. pontban kifejtett megfontolásokra tekintettel meg kell állapítani, hogy a beszállító levelének szövege nem támasztja alá ezt a kijelentést.

76 Tekintettel tehát arra a széles mérlegelési jogkörre, amellyel a Bizottság rendelkezett a közbeszerzési eljárás során a szerződés odaítélésekor figyelembe veendő szempontokat illetően, a felperes tévesen rótta fel a Bizottságnak azt, hogy nem vette figyelembe a nyertes ajánlattevő árajánlatának kirívóan alacsony mértékét, és azt, hogy következésképpen ezen árajánlatot mint ilyet a végrehajtási rendelet 139. cikke (1) bekezdésének rendelkezései alapján nem utasította el.

77 E megállapítás a felperes által a második jogalap alátámasztása végett szintén felhozott következő két érv nyomán sem módosulhat.

78 Először is a felperes által a gondos ügyintézés elvének megsértésével összefüggésben felhozott érvet illetően, amely abból ered, hogy a Bizottság megsértette a szóban forgó ügy valamennyi releváns körülményének gondos és elfogulatlan vizsgálatára vonatkozó kötelezettségét, pontosabban pedig abból, hogy nem került sor a nyertes ajánlattevő ajánlatának mint kirívóan alacsony összegű árajánlatnak az elutasítására, elegendő megállapítani, hogy noha a Bizottság nem minősítette az említett ajánlatot kirívóan alacsony összegű árajánlatnak, a nyertes ajánlattevő ajánlatának vizsgálata során gondosságot tanúsított. Amint ugyanis a Törvényszék a fenti 64. pontban megjegyezte, a Bizottság 2007. december 3-i levelében a nyertes ajánlattevőtől annak megerősítését kérte, hogy ajánlata tiszteletben tartja az alkalmazandó jogszabályokat, és különösen, hogy a nyertes ajánlattevő nem végez veszteséges értékesítést. Következésképpen mivel a felperes nem terjesztett elő más elemeket azon érvének alátámasztására, amely a gondos ügyintézés elvének a nyertes ajánlattevő ajánlata vizsgálatával összefüggő megsértésére vonatkozik, ezt az érvet mint megalapozatlant el kell utasítani.

79 Másodszor a Bizottság és a nyertes ajánlattevő között létrejött szerződés érvényességének a belga bíróságok előtti esetleges megtámadása lehetőségével kapcsolatos felperesi érvet illetően meg kell állapítani, hogy ez az érv nem a szóban forgó közbeszerzési eljárásban hozott, megtámadott határozat jogszerűségére, hanem az ennek eredményeként létrejövő szerződés jogszerűségére vonatkozik. Következésképpen ezt az érvet el kell utasítani.

80 A fenti megfontolások összességéből az következik, hogy a második jogalapot el kell utasítani.

b) Az indokolási kötelezettség megsértésére alapított első jogalapról

A felek érvei

81 A felperes azzal érvel, hogy a megtámadott határozat indokolása sem formailag, sem tartalmilag nem megfelelő.

82 Először is a felperes rámutat arra, hogy ő kifejezetten felhívta a Bizottság figyelmét egyrészt a kereskedelmi gyakorlatokról szóló belga törvény 40. cikkének a szóban forgó közbeszerzési eljárásra történő alkalmazására, másrészt pedig arra a tényre, hogy ő az ajánlatában az e cikk által a veszteséges értékesítésre vonatkozóan előírt tilalomra tekintettel lehetséges legnagyobb árkedvezményt tükröző összegre tett javaslatot. Márpedig annak ellenére, hogy a Bizottságot köti az érintett ügy minden releváns körülményének gondos és elfogulatlan vizsgálatára vonatkozó kötelezettség, sem a megtámadott határozat, sem a tájékoztató értekezletről szóló jelentés nem tartalmaz e releváns ténnyel kapcsolatos indokolást, továbbá azokból az sem tűnik ki, hogy a Bizottság e tényt figyelembe vette volna. Következésképpen a megtámadott határozat indokolása túl szűk körű, vagy túl homályos, vagy túl kevéssé egyértelmű. A Bizottság tehát megsértette az általános indokolási kötelezettséget, valamint a 2001.

szeptember 6-i európai parlamenti állásfoglalással jóváhagyott, a helyes közigazgatási gyakorlatról szóló európai kódex (HL 2002. C 72 E., 331. o., a továbbiakban: helyes közigazgatási gyakorlatról szóló kódex) 18. cikkét.

83 Másodszor a felperes előadja, hogy a Bizottság a helyes közigazgatási gyakorlatról szóló kódex 18. cikkének (2) bekezdésében előírt azon kötelezettségét sem teljesítette, hogy a megtámadott határozatot a kereskedelmi gyakorlatokról szóló belga törvény 40. cikkének alkalmazásával összefüggésben külön indokolja.

84 Harmadszor a megtámadott határozatból nem tűnik ki, hogy a Bizottság a kereskedelmi gyakorlatokról szóló belga törvény 40. cikkének alkalmazásával összefüggésben ténylegesen tiszteletben tartotta a helyes közigazgatási gyakorlatról szóló kódex 5. cikkében említett egyenlő bánásmód elvét. Ebből következően az érintett indokolás alapvetően elégtelen.

85 Negyedszer a megtámadott határozat indokolása alapján nem lehet a helyes közigazgatási gyakorlatról szóló kódex 4. cikkének megfelelően arról meggyőződni, és azt ellenőrizni, hogy a jelen esetben alkalmazandó jogszabályokat, vagyis a kereskedelmi gyakorlatokról szóló belga törvény 40. cikkével kiegészített közösségi jogot ténylegesen alkalmazták-e és tiszteletben tartották-e.

86 A Bizottság vitatja a felperes érveit, és e jogalapnak mint megalapozatlannak az elutasítását kéri.

A Törvényszék álláspontja

87 Először is, az indokolási kötelezettség megsértésére alapított első jogalap alátámasztására a felperes lényegében négy érvet ad elő, amelyek szerint a megtámadott határozat

elsődlegesen nem tartalmaz inodokolást a kereskedelmi gyakorlatokról szóló belga törvény 40. cikkének rendelkezéseiből eredő, veszteséges értékesítésre vonatkozó tilalommal összefüggésben, másodszor nem tartalmaz önálló indokolást az említett 40. cikk rendelkezéseivel összefüggésben, harmadszor nem tartalmaz olyan elemet, amelyből meg lehetne állapítani, hogy ugyenezen 40. cikk alkalmazását illetően az egyenlő bánásmód elvét ténylegesen tiszteletben tartották, továbbá negyedszer, nem tartalmaz olyan elemet, amely alapján meg lehetne arról győződni, és ellenőrizni lehetne azt, hogy az említett 40. cikkel kiegészített közösségi jogszabályokat ténylegesen alkalmazták-e és tiszteletben tartották-e.

88 A Törvényszék által a fenti 60. pontban tett megállapításra tekintettel, amely szerint a kereskedelmi gyakorlatokról szóló belga törvény nem alkalmazandó a szóban forgó közbeszerzési eljárásra, a felperes által előterjesztett négy érvet rögtön el kell utasítani annyiban, amennyiben azok azt próbálják bizonyítani, hogy a megtámadott határozat e 40. cikk tekintetében sérti az indokolási kötelezettséget.

89 Másodszor rá kell mutatni arra, hogy a felperes egyrészt a helyes közigazgatási gyakorlatról szóló kódex 18. cikkének megsértését, másrészt pedig az általános indokolási kötelezettség megsértését említi.

90 Emlékeztetni kell arra, hogy a az ítélkezési gyakorlat szerint a helyes közigazgatásról szóló kódex nem jogszabályszöveg, hanem a Parlamentnek egy olyan állásfoglalása, amely módosításokat tartalmaz a hozzá az európai ombudsman által benyújtott tervezetre vonatkozóan, és felkéri a Bizottságot arra, hogy e tekintetben terjesszen elő jogszabályjavaslatot (a Törvényszék T-132/06. sz., Gorostiaga Atxalandabaso kontra Parlament ügyben 2007. április 24-én hozott végzésének [az EBHT-ban nem tették közzé] 73. pontja). Következésképpen az említett kódex a Bizottság tekintetében kötőerővel nem rendelkező szöveg, és arra a felperes semmilyen jogot nem alapíthat.

91 Viszont, bár a felperes nem tesz kifejezett említést az EK 253. cikkről, meg kell állapítani, hogy a keresetlevélből kiderül, hogy lényegében az e cikkben előírt általános indokolási kötelezettségre kíván hivatkozni.

92 Elsődlegesen, ami azt a kérdést illeti, hogy a megtámadott határozat megfelel-e az EK 253. cikkből eredő általános indokolási kötelezettségnek, mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az indokolási kötelezettség mértéke a szóban forgó jogi aktus természetétől és az aktus elfogadásának hátterében álló összefüggésektől függ. Az indokolásból világosan és egyértelműen ki kell tűnnie az intézmény érvelésének oly módon, hogy egyrészről az érdekeltek a jogaik védelme érdekében megismerhessék a meghozott intézkedés indokait, és meggyőződhessenek arról, hogy a határozat megalapozott-e, vagy sem, illetve másrészről, hogy a bíróság a szóban forgó jogi aktus jogszerűségét felülvizsgálhassa (a Bíróság C-350/88. sz., Delacre és társai kontra Bizottság ügyben 1990. február 14-én hozott ítéletének [EBHT 1990., I-395. o.] 15. és 16. pontja; a Törvényszék T-217/01. sz., Forum des migrants kontra Bizottság ügyben 2003. április 9-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-1563. o.] 68. pontja és fenti 28. pontban hivatkozott Deloitte Business Advisory kontra Bizottság ügyben hozott ítéletének 45. pontja).

93 Továbbá, a költségvetési rendelet 100. cikke (2) bekezdésének és a végrehajtási rendelet 149. cikke (2) bekezdésének megfelelően, a jelen esetben a Bizottságnak közölnie kellett a felperessel ajánlata elutasításának indokait, és ezenkívül, mivel a felperes ajánlata elfogadható ajánlat volt, a Bizottságnak az írásbeli kérelem kézhezvételétől számított legfeljebb tizenöt naptári napon belül tájékoztatnia kellett a felperest a sikeres ajánlat jellemzőiről és viszonylagos előnyeiről, valamint a szerződést elnyerő ajánlattevő nevéről.

94 Az állandó ítélkezési gyakorlatból következik, hogy a költségvetési rendelet 100. cikkének (2) bekezdésében leírt ezen eljárásmód, mivel világosan és egyértelműen kitűnik belőle a jogi aktus kibocsátójának érvelése, összhangban van az EK 253. cikkben kimondott indokolási kötelezettségnek a fenti 92. pontban felidézett rendeltetésével (a Törvényszék T-250/05. sz., Evropaïki Dynamiki kontra Bizottság ügyben 2007. július 12-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 69. pontja; lásd továbbá

ebben az értelemben a Törvényszék T-211/07. sz., AWWW kontra FEACVT ügyben 2008. július 1-jén hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 34. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

95 A jelen esetben meg kell állapítani, hogy 2008. január 11-i levelében a Bizottság közölte a felperessel, hogy nem az ő ajánlatát választotta ki, mivel a dokumentációban szereplő, az odaítélés során alkalmazott képlet szerint nem ez az ajánlat mutatta a legjobb minőség-ár arányt. Következésképpen úgy kell tekinteni, hogy a felperes a költségvetési rendelet 100. cikke és a végrehajtási rendelet 149. cikke rendelkezéseinek megfelelően tájékoztatást kapott ajánlata elutasításának pontos okairól.

96 Ami a Bizottság arra vonatkozó kötelezettségét illeti, hogy közölje a felperessel a sikeres ajánlat jellemzőit és viszonylagos előnyeit, valamint a nyertes ajánlattevő nevét, meg kell állapítani, hogy a felperes által a 2008. január 16-i elektronikus üzenetében a végrehajtási rendelet 149. cikke (3) bekezdése harmadik albekezdésének rendelkezéseivel összhangban megfogalmazott kérelem alapján a Bizottság tájékoztató értekezletet rendezett azzal a céllal, hogy a felperes áttekintést kapjon ajánlatának a nyertes ajánlathoz viszonyított előnyei és hátrányai tekintetében.

97 Ezenkívül rá kell mutatni arra, hogy 2008. január 29-i levelében a Bizottság egyrészt közölte a felperessel a nyertes ajánlattevő nevét, másrészt pedig e levél mellékleteként megküldte a tájékoztató értekezletről szóló jelentést. Ez utóbbi jelentés távirati stílusú megjegyzések formájában jelenik meg, amelyek az ajánlat műszaki értékelése során alkalmazott szempontokat és az e szempontok tekintetében a felperes ajánlatára adott egyes pontszámokat, valamint az azokból kapott összpontszámot tartalmazzák. Ebből kiderül, hogy a műszaki értékelés végén a felperes ajánlata érte el az első helyezést. Ami a pénzügyi értékelést illeti, az említett jelentés kitér arra, hogy ezen értékelés alapja az ajánlattevők által a beszállító termékeinek ára tekintetében kínált árengedmény volt. A jelentésben szerepel, hogy ez alapján a felperes ajánlata a nyertes ajánlattevő ajánlatában kínált árhoz képest 0,55% különbséggel második helyezést ért el. A tájékoztató értekezletről szóló jelentésből kitűnik, hogy az e célra választott képlet alkalmazása nyomán a nyertes ajánlattevő ajánlata mutatta a legjobb

minőség-ár arányt a felperes ajánlatához viszonyítva, ami indokolta, hogy az előbbi ajánlata legyen a nyertes.

98 Annyiban, amennyiben a valamely jogi aktusra vonatkozó indokolási kötelezettség mértéke – amint azt a fenti 92. pont hangsúlyozza – az aktus elfogadásának hátterében álló összefüggésektől függ, úgy kell tekinteni, hogy a jelen esetben a Bizottság által a felperessel annak 2008. január 16-i elektronikus üzenete nyomán közölt információkból világosan és egyértelműen kitűnik a Bizottság érvelése. Ennélfogva az említett információk lehetővé tették egyrészről azt, hogy a felperes jogai védelme érdekében megismerhesse a meghozott intézkedés indokait, és meggyőződhessen arról, hogy a megtámadott határozat megalapozott-e, vagy sem, másrészről pedig azt, hogy a közösségi bíróság az említett határozat jogszerűségét felülvizsgálhassa.

99 Következésképpen a jelen esetben a Bizottság teljesítette az EK 253. cikkből eredő általános indokolási kötelezettséget.

100 A fenti megfontolások összességéből következik, hogy az első jogalapot el kell utasítani.

101 A fenti 80. és 100. pontban tett megállapításokra tekintettel a megtámadott határozat megsemmisítése iránti kérelmet teljes egészében el kell utasítani.

B – *A kártérítés iránti kérelemről*

1. *A felek érvei*

102 A felperes másodlagosan azt kéri, hogy amennyiben a szerződés tárgyát már teljesítették, vagy a határozatot már nem lehet semmisnek nyilvánítani, az EK 235. cikknek és az EK 288. cikknek megfelelően ítéljenek meg részére kártérítést. A Bizottság ugyanis jogellenes magatartásával a felelősségét maga után vonó hibát követett el. A felperes a kártérítés összegét méltányosan 654 962,38 euróban határozza meg, amely annak a nyereségnek felel meg, amelyet akkor realizált volna, ha a szerződést ő nyerte volna el. A megsemmisítésre vonatkozó második jogalap alátámasztása végett előterjesztett valamennyi érv, kifogás és indokolás a kártérítés iránti kérelmet is megalapozza, tehát ez a kérelem megfelelő mértékben alátámasztott.

103 A Bizottság előadja, hogy a kártérítés iránti kérelmet legalább megalapozatlannak kell nyilvánítani.

2. *A Törvényszék álláspontja*

104 Elöljáróban meg kell állapítani, hogy a keresetlevélben szereplő kérelmek harmadik részét, amely arra irányul, hogy a Törvényszék állapítsa meg, hogy a Bizottság jogellenes magatartása a Bizottság felelősségét maga után vonó hibának minősül, a kérelmek negyedik részével együtt kell értelmezni, amely azt célozza, hogy a Bizottságot kártérítés fizetésére kötelezzék. Amint ugyanis a felperes által keresetlevelében

másodlagosan kifejtett indokokból kifejezetten kiderül, az EK 235. cikkre és az EK 288. cikkre alapított kártérítés iránti kérelmét azzal indokolja, hogy a Bizottság jogellenes magatartásával a felelősségét maga után vonó hibát követett el.

105 Elsődlegesen emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a Közösségnek az EK 288. cikk második bekezdése értelmében a szervei jogellenes magatartása esetén fennálló szerződésen kívüli felelősségéhez több feltétel együttes teljesülése szükséges, nevezetesen az intézményekkel szemben kifogásolt magatartás jogellenessége, a kár valós jellege, valamint az állítólagos magatartás és a hivatkozott kár közötti okozati összefüggés fennállása (lásd a Törvényszék T-69/00. sz., FIAMM és FIAMM Technologies kontra Tanács és Bizottság ügyben 2005. december 14-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-5393. o.] 85. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

106 Mivel a felelősség fennállásának e három feltétele kumulatív, ezek közül egynek a hiánya is elegendő ahhoz, hogy a kártérítési keresetet elutasítsák, anélkül tehát, hogy a többi feltétel vizsgálatára szükség lenne (lásd a Törvényszék T-226/01. sz., CAS Succhi di Frutta kontra Bizottság ügyben 2006. szeptember 13-án hozott ítéletének [EBHT 2006., II-2763. o.] 27. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

107 A jelen esetben rá kell mutatni arra, hogy amint az a fenti 71–80. pontban kifejtett indokolásból kitűnik, a felperes által a megsemmisítésre vonatkozó második jogalap alátámasztása végett előadott valamennyi érv, kifogás és indok, amelyet a kártérítés iránti kérelmének alátámasztására is felhasznál, megvizsgálásra és elutasításra került. Hasonlóképpen, amint az a fenti 87–100. pontban kifejtett indokolásból kitűnik, a felperes által a megsemmisítésre vonatkozó első jogalap alátámasztása végett előadott valamennyi érv megvizsgálásra és elutasításra került. Végül meg kell állapítani, hogy a felperes nem hivatkozik a jogellenesség más olyan megnyilvánulására, amelyet

kártérítés iránti kérelmének vizsgálata során figyelembe lehetne venni. E körülmények között a Közösség felelőssége a megtámadott határozat állítólagos jogellenességére alapozva nem állapítható meg.

108 Ebből következően, mivel a Közösség felelőssége fennállásának három feltétele közül az első nem teljesül, a kártérítés iránti kérelmet mint megalapozatlant el kell utasítani.

109 A fenti 101. és 108. pontban tett megállapításokból következik, hogy a keresetet teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

110 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

111 Mivel a jelen esetben a felperes pervesztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.

2) A Törvényszék a PC-Ware Information Technologies BV-t kötelezi a költségek viselésére.

Pelikánová Jürimäe Soldevila Fragoso

Kihirdetve Luxembourgban, a 2010. május 11-i nyilvános ülésen.

Aláírások

Tartalomjegyzék

Jogi háttér ..... II - 1546

A – Közösségi szabályozás ..... II - 1546

B – Nemzeti szabályozás ..... II - 1552

A jogvita alapját képező tényállás ..... II - 1553

Az eljárás és a felek kérelmei ..... II - 1555

A jogkérdésről ..... II - 1556

A – A megsemmisítés iránti kérelemről ..... II - 1556

1. A megsemmisítés iránti kérelem elfogadhatóságáról ..... II - 1557

a) A felperes eljáráshoz fűződő érdekének hiánya ..... II - 1557

A felek érvei ..... II - 1557

A Törvényszék álláspontja ..... II - 1558

b) A megsemmisítés iránti kérelem tárgytalanságáról ..... II - 1559

A felek érvei ..... II - 1559

A Törvényszék álláspontja ..... II - 1560

2. Az ügy érdeméről ..... II - 1560

a) A 2004/18 irányelv 55. cikkében, valamint a végrehajtási rendelet 139. cikkének (1) bekezdésében és 146. cikkének (4) bekezdésében foglalt, a kereskedelmi gyakorlatokról szóló belga törvény 40. cikkének rendelkezéseivel összefüggésben értelmezett rendelkezések megsértésére alapított második jogalapról ..... II - 1561

A felek érvei ..... II - 1561

A Törvényszék álláspontja ..... II - 1563

– A második jogalapnak egy irányelv és a belga törvény megsértésére alapított részeiről ..... II - 1563

– A második jogalapnak a végrehajtási rendelet megsértésére alapított részéről ..... II - 1568

b) Az indokolási kötelezettség megsértésére alapított első jogalapról ... II - 1571

A felek érvei ..... II - 1571

A Törvényszék álláspontja ..... II - 1572

B – A kártérítés iránti kérelemről ..... II - 1577

1. A felek érvei ..... II - 1577

2. A Törvényszék álláspontja ..... II - 1577

A költségekről ..... II - 1579